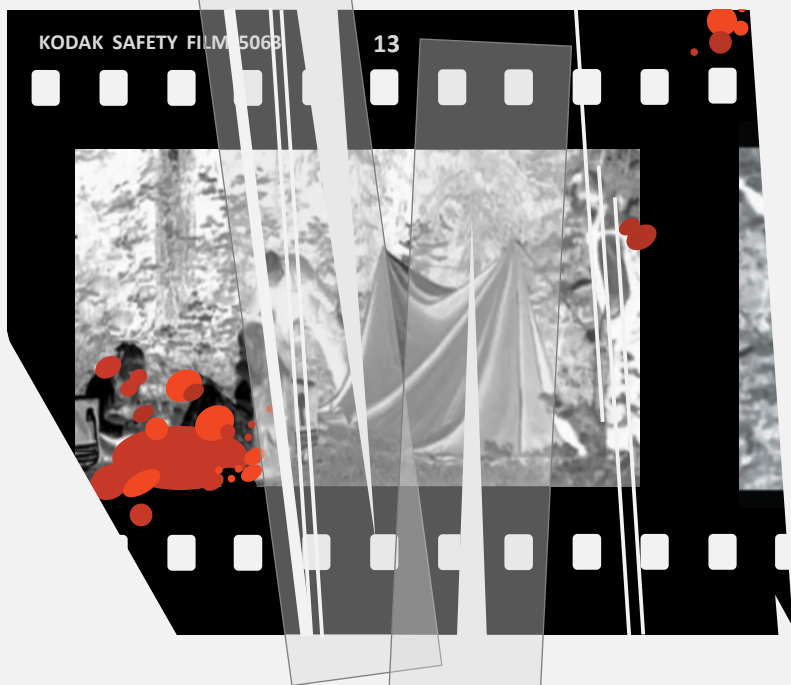

J.K. KALLIOKORPI

TELTTARETKI

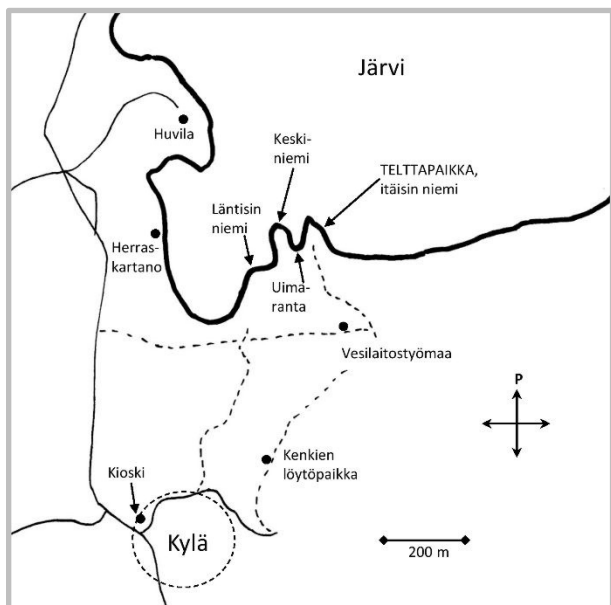
Lopputyönä
kolmoismurha

Telttaretki

J.K. Kalliokorpi

TELTTARETKI

Lopputyönä kolmoismurha

Telttaretki: Lopputyönä kolmoismurha

© 2022 Kalliokorpi, J.K.

Kustantaja:

BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6174-8

Lukijalle

Tämän teoksen tärkeimmät inspiraation lähteet ovat olleet Andrea Maria Schenkelin poikkeuksellinen rikosromaani *Hiljainen kylä*¹ ja yleisradiokanava ZDF:n tv-elokuva *Der Fall – Hinterkaifeck – Die wahre Geschichte hinter Tannöd*², jossa müncheniläisen poliisikorkeakoulun oppilaat ryhtyvät läpikäymään kirjassa kuvattua 80 vuotta vanhaa ratkaisematonta kuuden ihmisen murhaa.

Myös tämän teoksen keskiöön otettiin selvittämätön, tunnettu henkirikos: Bodominjärven kolmoissurma vuodelta 1960. Fiktiivisten elementtien lisäksi teos pohjautuukin suurelta osin tapauksesta julkaistuun laajaan materiaaliin käsittäen esitutkintadokumentteja, kuulustelupöytäkirjoja, aikakaus- ja sanomalehtiartikkeleita, radio- ja TV-uutisia, haastattelunauhoitteita, kirjoja, sekä mm. kärkeä-oikeuden haasteen, vastaajan lausuman ja ratkaisun.

Bodominjärven kolmoissurman uudet poliisitutkimukset etenivät vuonna 2005 oikeudenkäyntiin, jossa surmista ainoana henkiin jäänyttä miestä syytettiin teoista. Tuomiossaan 7.10.2005 käräjäoikeus vapautti hänet syytteistä yksimielisesti ja katsoi hänen olleen yksi uhreista.

Tämä teos paneutuu kolmoissurman kahdesti tehtyyn poliisitutkintaan: surmien tekoaikaan tapahtuneeseen ja syytteen nostamiseen johtaneeseen uuteen tutkintaan yli 40 vuotta myöhemmin. Tarinan keskiössä ovat rikospoliisin ja syyttäjälaitoksen tutkintamenetelmät, näyttö, eri tutkintalinjat, todennäköisyydet, syyllisyshypoteesit ja erilaiset versiot mahdollisille tapahtumienkuluille.

Erityisesti on syytä huomata, että tällöin käsitellään asioita ja tapahtumia myös siten, miten rikostutkijat vielä tuolloin – ennen murhasyytteen kaatumista käräjäoikeudessa – uskoivat niiden surmayönä tapahtuneen. Edelleen selvittämättömän Bodominjärven kolmoissurman kaksi hyvin erilaista rikostutkintaa ovat hyvin tunnettu osa suomalaisen rikostutkimuksen historiaa.

Tässä kirjassa nimet on muutettu tai jätetty pois. Dramatisoinnin vuoksi suuri osa julkisesta materiaalista on sijoitettu fiktiivisten henkilöiden esittämäksi asiasisältöä muuttamatta. Kirjan minäkertoja on fiktiivinen henkilö. Ketään ei ole tarkoitus syyllistää tai loukata. Bodominjärven surmien oikeudenkäynnin tuomio on hyvin selvä: surmista ainoana henkiin jäänyt on syytön. Tämä ei kuitenkaan saa estää arviointia, puhumista ja kirjoittamista tehdystä poliisitutkinnasta. Elettyä menneisyyttä ja historiaa ei ole tarvetta unohtaa, saatikka kieltää.

Kirjan lopussa on listattu käytetyt lähteet. Usealla sivulla on lähteiden tarkennuksia: kyseisen sivun yläpuolikkaan lähteet on esitetty sivunumeron vasemmalla ja sivun alapuolikkaan lähteet oikealla puolella. Osa sanoma- ja ilta-päivälehtien otsikoinnista lähdeluettelossa ei ole linjassa käräjäoikeuden tuomion kanssa johtuen siitä, että artikkelit on julkaistu ennen syyttestä vapauttavaa päätöstä.

¹ Andrea Maria Schenkel: *Hiljainen kylä*, Gummerus, Helsinki 2009. Saksankielinen alkuteos *Tannöd*, Edition Nautilus, Hamburg 2005.

² ZDF: *Der Fall – Hinterkaifeck – Die wahre Geschichte hinter Tannöd*, 2009 (katsottavissa mm. youtube.com).

***ESPOON MAALAISKUNTA, POLIISIASE-
MALLA, HELLUNTAISUNNUNTAI KLO 11:30***

ESPOON poliisiasemalla.

Tulkaa äkkiä, täällä tarvitaan poliisia, täällä on mies henkitoreissaan!

Missä täällä?

Täällä järven eteläpäässä, siinä itäisemmällä niistä kahdesta niemestä, se... uimaranta herraskartanon mailla. Noh, perhana, lähellä sitä uutta vesilaitostyömaata.

Rauhoitutaanpas, vedähän vähän henkeä. Taisit juosta kaukaa puhelimeen. No, mikä siellä uimaranalla nyt on?

Siellä on jonkun porukan teltta aivan kasassa, ja ainakin kolme veristä ihmistä makaa sen teltan päällä. Se yksi niistä ainakin on vielä hengissä.

Helvetti! Kännissäkö siellä on tapeltu. Kuka sieltä ilmoittaa?

Kirvesmies Karlsson, Ensio Karlsson. Soitan tästä vesilaitostyömaan parakin puhelimesta.

Selvä. Meiltä lähtee partio sinne uimarannalle heti. Palatkaa te, Karlsson, nyt sinne odottamaan ja ohjaamaan poliisit perille.

KUN poliisiammattikorkeakoulussa jaettiin aiheita opinnäytetöille, ehdotin omakseni tutkimuksellista lopputyötä koskien vanhojen selvittämättömien murhien tähänastisen tutkinnan ja tämänhetkisen tilanteen kartoitusta ja yhteenvetoa.

Aiheelle näytettiin vihreätä, ja valitsin teemakseni puoli vuosisataa aikaisemmin helluntaina tapahtuneen kolmoissurman, jossa espoolaisen järven rannalla retkeilemässä olleet nuoret, kaksi 18-vuotiasta nuorta miestä ja kaksi pari kolme vuotta nuorempaa tyttöä, joutuivat yöllä mielettömän väkivallan kohteiksi.

Aamulla uimaan saapuneet löysivät lyhyhistyneen teltan ja siitä kolme ruumista sekä teltan päältä toisen nuorista miehistä, joka oli pahoin loukkaantunut. Hän jäi henkiin ja toipui vammoistaan, mutta ei kyennyt muistamaan yön tapahtumista juuri mitään.

Paikalle hälytettiin rikospoliisi, joka sai heti peräänsä median edustajat sekä paikallisten ihmisten uteliaan joukon. Koko kansakunta seurasi tiiviisti surmien tutkintaa viikkojen ajan. Minkäänlaista

murha-asetta ei tekopaikalta löydetty. Myös nuorten omaisuutta oli kadonnut. Esineiden löytämiseksi muodostettiin poliisista, varusmiehistä ja vapaaehtoisista etsintäketjuja, jotka haravoivat useana päivänä läheisiä metsiä ja rantoja – tuloksetta.

Poliisi kaipasi yleisöhavaintoja, ja Yleisradiossa luettiin aiheesta poliisitiedotuksia. Mahdollisesta murhamiehestä saatiinkin jo tutkinnan alkuvaiheessa tuntomerkkejä, sillä aamuyöllä järven ympäristössä oli ollut muitakin ihmisiä. He olivat mm. havainneet, että teltpaikan läheisyydessä oli liikunut mies, joka ei ollut halunnut joutua nähdyksi.

Poliisi tarvitsi uusia havaintoja miehestä, minkä vuoksi useita henkilöitä kuulusteltiin. Viikot kuluvat, mutta koko Suomen ja erityisesti omaisten suureksi pettymykseksi mitään ratkaisevaa ei poliisi löytänyt. Uhrin jouduttiin hautaamaan surmaajan vielä ollessa vapaana ja poliisin tavoittamattomissa.

Seuraavien vuosien aikana poliisi kuulusteli tuhansia ihmisiä, mutta tekijää ei saatu kiinni. Epäillyistä eniten palstatilaa lehdissä sai kaksi miestä: aivan järven lähellä kyläkioskia pitänyt väkivaltaisena pidetty mies, ja varsin hämäräperäisen menneisyyden omaava saksalaissyntyinen, vakoilijaksikin väitetty, entinen sotilas, jolla oli Suomen kansalaisuus ja

Uudelle vuosikymmenelle astunut Suomi pysähtyy helluntain shokkiuutiseen: telttailevista nuorista kolme on löydetty raa'asti surmattuina kesäiseltä järveltä ja neljäs taistelee elämästään sairaalassa. Poliisi käynnistää ennennäkemättömän ajojahdin.

Tässä teoksessa kirjailija ottaa käyttöön rikoskirjallisuudessa harvinaisen kerrontamuodon. Telttaretki koostuu fiktiivisistä haastatteluista, joissa ääneen pääsevät mm. silminnäkijät, rikostutkijat, uhrien läheiset, murhakylän asukkaat ja jopa kokenut selvänäkijä. Ne luovat tutunomaiseen perustarinaan täysin uuden lähestymiskulman, ja lukija huomaa pian pohtivansa, olisiko pienet osaset sopivasti yhdistelemällä sittenkin mahdollista vielä loksauttaa rikospalapeli kohdilleen.

Liki puoli vuosisataa kolmoismurhan jälkeen haastattelu-urakkaan ryhtyy kirjan minäkertoja, poliisiammattikorkeakoulussa opinnäytetyötään tekevä opiskelija.

Sitten kirjailija lisää tarinaan kierroksia, ja rikoksen pohdinta suuntaa julkisuudelta täysin piiloon jääneeseen tutkintalinjaan, joka alkaa tuntua kirjan edetessä yhä uskomattomammalta: *"Miksi ihmeessä tästä ei ole ennen puhuttu yhtään mitään?"*

Telttaretki on poikkeuksellinen kirja, faktan ja fiktion kudelma, jossa inspiraationa ja lähteenä on käytetty mm. julkistettuja poliisitutkintadokumentteja, oikeuslääkäreiden lausuntoja sekä aikansa lehti-, radio- ja TV-reportaaseja.

"Tämä uskomaton rikostapaus ikään kuin odotti jotakuta nivomaan yhteen hujan hajan olevat elementit jännittäväksi, jouhevaksi tarinaksi."

